ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ANTONIO SAGGIO

της 25ης Μαΐου 2000 *

I — Τα περιστατικά

Η συναφθείσα μεταξύ των μερών σύμβαση

1. Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου 1999 και κοινοποιήθηκε στην εναγομένη στις 6 Οκτωβρίου 1999, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προσέφυγε στο Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 181 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 238 ΕΚ) και ζήτησε να υποχρεωθεί η ανώνυμη εταιρία ιταλικού δικαίου Hitesys (στο εξής: Hitesys) να της επιστρέψει το ποσό το οποίο της είχε ήδη καταβάλει για τη χρηματοδότηση που εγκρίθηκε για την πραγματοποίηση του σχεδίου έρευνας που προβλεπόταν από συναφθείσα προς τον σκοπό αυτό σύμβαση η οποία λύθηκε μονομερώς από την Επιτροπή λόγω της προβαλλόμενης υπερημερίας της εναγομένης εταιρίας. Ειδικότερα, η Επιτροπή ζήτησε να υποχρεωθεί η Hitesys να της καταβάλει 132 500 ευρώ ως κεφάλαιο, πλέον τόκων 61 032,8 ευρώ (υπολογιζόμενων με επιτόκιο 8,25 %) που κατέστησαν απαιτητοί κατά το χρονικό διάστημα από τις 8 Ιανουαρίου 1994 έως τις 8 Σεπτεμβρίου 1999, ήτοι συνολικό ποσό 194 443,7 ευρώ, καθώς και 30,364 ευρώ για κάθε νέα ημέρα καθυστερήσεως μέχρις ολοσχερούς εξοφλήσεως ως τόκους που καθίστανται απαιτητοί. Ζήτησε επίσης να καταδικαστεί η Hitesys στα δικαστικά έξοδα.

2. Στις 7 Δεκεμβρίου 1993, η Ευρωπαϊκή Οικονονική Κοινότητα, εκπροσωπούμενη από την Επιτροπή, συνήψε τη σύμβαση JOU2-CT93-0417 (στο εξής: σύμβαση) με έναν όμιλο εταιριών που αποτελούνταν από την Irvin Elettronica SpA (στο εξής: Irvin), ως «συντονίστρια», το Zentrum für Sonnenenergie-und Wasserstoffforschung (στο εξής: ZSW) και το Department of Chemical Engineering and Applied Chemistry του Πανεπιστημίου του Aston (στο εξής: Aston). Η σύμβαση αυτή είχε ως αντικείμενο την εκτέλεση του σχεδίου έρευνας και τεχνολογικής αναπτύξεως που περιγράφεται στο παράρτημα I της συμβάσεως, με τον τίτλο «Advanced biomass pyrolysis for electricity production using electron beam irradiation» (προωθημένη τεχνική πυρολύσεως και βιομάζας για την παραγωγή ηλεκτρισμού μέσω ακτινοβολίας δέσμης ηλεκτρονίων), με την οικονομική υποστήριξη της Κοινότητας στο πλαίσιο του προγράμματος «Non-nuclear energy — JOULE II (1991-1994)», που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο των Ευρω-

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ιταλική.

παϊκών Κοινοτήτων με απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 1991[1].

3. Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, το προαναφερθέν σχέδιο έπρεπε να περατωθεί εντός προθεσμίας 18 μηνών από την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται αυτού της υπογραφής. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η υπογραφή πραγματοποιήθηκε τον Δεκέμβριο του 1993, η σύμβαση άρχισε να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1994, πράγμα που είχε ως συνέπεια ότι η ερευνητική δραστηριότητα θα έπρεπε να λήξει πριν από τις 30 Ιουνίου 1995.

4. Οι υποχρεώσεις που ανέλαβε η Επιτροπή περιγράφονται στο άρθρο 4, της συμβάσεως. Στο άρθρο αυτό συνομολογείται ότι η Επιτροπή δεσμεύεται να χρηματοδοτήσει το σχέδιο κατ' εφαρμογή συμφωνηθέντος προγράμματος που προέβλεπε προκαταβολή 200 000 ECU και μετέπειτα περιοδικές καταβολές. Κατά το άρθρο 5, η μετά την πρώτη καταβολές έπρεπε να πραγματοποιούνται κάθε δώδεκα μήνες από την εφαρμογή της συμβάσεως, δηλαδή την 1η Ιανουαρίου 1994, κατόπιν προσκομίσεως από τον συντονιστή χρηματοοικονομικής εκθέσεως για τις δαπάνες που όντως πραγματοποιήθηκαν και τεχνικής εκθέσεως για το στάδιο προόδου των εργασιών. Η Επιτροπή δεσμεύτηκε να πραγματοποιεί τις πληρωμές αυτές εντός δύο μηνών από την έγκριση των εν λόγω εκθέσεων. Τέλος, προβλέφθηκε ενδεχόμενη κράτηση 10 % επί του συνολικού ποσού που θα έπρεπε να αποδοθεί κατόπιν της εγκρίσεως, από την Επιτροπή, όλων των προβλεπομένων από τη σύμβαση εκθέσεων και, ειδικότερα, της τελικής εκθέσεως για όλες τις πραγματοποιηθείσες δαπάνες. Πάντοτε κατά το άρθρο 4, όλες οι πληρωμές έπρεπε να γίνονται στον συντονιστή δηλαδή την Irvin, η οποία όφειλε να καταβάλλει τα μερίδια που αντιστοιχούσαν στις άλλες εταιρίες του ομίλου (ZSW και Aston).

5. Όσον αφορά, αντιθέτως, τις υποχρεώσεις που ανέλαβαν οι αντισυμβαλλόμενοι, το άρθρο 1, παράγραφος 4, όριζε ότι ο συντονιστής αναλαμβάνει την αποκλειστική ευθύνη για την επικοινωνία της Επιτροπής με τις συμβαλλόμενες εταιρίες. Για τον λόγο αυτό, είχε ιδίως την υποχρέωση να μεριμνά για τη διαβίβαση όλων των εγγράφων που προέβλεπε η σύμβαση. Ειδικότερα, από τη στιγμή που θα άρχιζε η υλοποίηση της συμβάσεως, η Irvin όφειλε να υποβάλλει εξαμηνιαίες εκθέσεις επί της προόδου των εργασιών, περιγράφουσες τη δραστηριότητα που άσκησαν και τα αποτελέσματα που πέτυχαν όλες οι συμβαλλόμενες εταιρίες. Στα έγγραφα αυτά προσετίθετο μια τελική τεχνική έκθεση, αφορώσα όλο το σχέδιο, εντός δύο μηνών από τη λήξη της συμβάσεως. Επιπλέον, προβλεπόταν επίσης η υποβολή των ήδη αναφερθεισών χρηματοοικονομικών εκθέσεων. Κατά το άρθρο 5 της συμβάσεως, η Irvin ήταν πράγματι υποχρεωμένη να υποβάλλει χρηματοοικοονομική έκθεση κάθε δωδεκάμηνο από της ενάρξεως ισχύος της συμβάσεως και μια τελική χρηματοοικονομική έκθεση εντός τριών μηνών από τη λήξη της συμβάσεως. Οι άλλες συμβαλλόμενες εταιρίες όφειλαν να υποβάλλουν τις εκθέσεις τους στον συντονιστή που όφειλε να τις προσθέσει στις δικές του.

6. Τα προσαρτημένα στη σύμβαση παραρτήματα αποτέλεσαν αναπόσπαστο μέρος αυτής, ειδικότερα το παράρτημα I που αφορά το «work programme» (πρόγραμμα εργασίας) και το παράρτημα II που περιείχε

1 — Απόφαση 91/484/CEE (ΕΕ L 257, σ. 37).

τους γενικούς όρους. Αυτό προβλεπόταν στο άρθρο 1, παράγραφος 2.

Το άρθρο 8 των γενικών όρων, που επιγράφεται «Termination of Contract» (λήξη της συμβάσεως), ορίζει στην παράγραφο 1 ότι οι «Contractors», δηλαδή τα πρόσωπα που όφειλαν να πραγματοποιήσουν τις ερευνητικές εργασίες, μπορούν να λύσουν μονομερώς τη σύμβαση κατόπιν προειδοποιήσεως δύο μηνών προς την Επιτροπή αν θεωρούν ανώφελη τη συνέχιση του ερευνητικού σχεδίου για τεχνικούς λόγους ή συνεπεία επελθούσας μεταβολής στη δυνατότητα αξιοποιήσεως των αποτελεσμάτων του. Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', των γενικών όρων, η Επιτροπή έχει επίσης την ευχέρεια να ζητήσει τη λύση της συμβάσεώς της, υπό τις ίδιες προϋποθέσεις και με τις ίδιες διαδικαστικές μεθόδους. Στις περιπτώσεις αυτές, αν η Επιτροπή παραδέχεται το βάσιμο των λόγων της πρόωρης καταγγελίας που επικαλούνται οι «Contractors», αυτοί δικαιούνται αποδόσεως των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν, ενώ, ελλείψει αυτής της συμφωνίας, δικαιούνται μόνο αποδόσεως των εξόδων «που αποδέχεται η Επιτροπή».

Το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο δ', διέπει τη λύση της συμβάσεως λόγω μη εκτελέσεως. Ορίζει ότι, σε περίπτωση μη εκπληρώσεως εκ μέρους ενός ή περισσοτέρων συμβαλλομένων μιας από τις υποχρεώσεις που υπέχουν, η Επιτροπή μπορεί, αφού καλέσει εγγράφως τον υπερήμερο συμβαλλόμενο ή τους υπερήμερους συμβαλλομένους να εκτελέσουν τις ερευνητικές εργασίες στις οποίες υποχρεούνται, να θεωρήσει τη σύμβαση λυθείσα αν, ένα μήνα μετά την όχληση, η μη εκτέλεση συνεχίζεται και εφόσον δεν δικαιολογείται από εύλογες τεχνικές ή οικονομικές αιτίες.

Το άρθρο 8, παράγραφος 4, προβλέπει περαιτέρω ότι, σε περίπτωση λύσεως της συμβάσεως κατόπιν πρωτοβουλίας της Επιτροπής λόγω μη εκτελέσεως εκ μέρους των συμβαλλομένων, το όργανο αυτό μπορεί να ζητήσει την επιστροφή των πράγματι καταβληθέντων ποσών, κατά το μέτρο που κρίνει «fair» και «reasonable» (δίκαιο και εύλογο) ενόψει της φύσεως και της σπουδαιότητας των πραγματοποιηθεισών εργασιών και της χρησιμότητάς τους στο πλαίσιο του προγράμματος. Το ποσό αυτό μπορεί στη συνέχεια να προσαυξηθεί με τόκους υπερημερίας υπολογιζόμενους με το επιτόκιο που εφαρμόζει το Ευρωπαϊκό Ίδρυμα Νομισματικής Συνεργασίας στις πράξεις σε ECU, προσαυξανόμενο κατά 2 μονάδες από την ημερομηνία της εισπράξεως του ποσού από τον αντισυμβαλλόμενο.

7. Πρέπει τέλος να υπομνηστεί ότι στο άρθρο 12 των γενικών όρων περιέχεται η ρήτρα διαιτησίας που παρέχει στο Δικαστήριο την αποκλειστική αρμοδιότητα για κάθε διαφορά που συνδέεται με τη σύμβαση και επίσης ότι, κατά το άρθρο 11 της συμβάσεως, εφαρμοστέο δίκαιο είναι το ιταλικό δίκαιο.

Η συμπεριφορά των συμβαλλομένων

8. Σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στη σύμβαση, η Επιτροπή διέταξε, στις 8 Δεκεμβρίου 1993, την προκαταβολή στην Irvin ποσού

200 000 ECU (βλ. το παράρτημα 2 του δικογράφου της αγωγής).

9. Κατά το 1994, ενώ είχαν παρέλθει μερικοί μόνο μήνες από την έναρξη της συμβάσεως, η Irvin βρέθηκε στο χείλος της πτωχεύσεως λόγω της επελεύσεως σοβαρών χρηματοοικονομικών δυσχερειών, οφειλομένων στην απώλεια του πλειοψηφούντος εταίρου (της εταιρίας Officine Galileo) συνεπεία της εκκαθαρίσεως του δημοσίου οργανισμού EFIM. Για τον λόγο αυτό, κατά το ίδιο έτος, η εταιρία μετέβαλε δομή μετατραπείσα στην Hitesys. Η τελευταία αυτή εταιρία διαδέχθηκε την Irvin στη σύμβαση με συνέπεια όλες οι υποχρεώσεις που είχαν δημιουργηθεί για την Irvin, περιλαμβανομένων αυτών που ήταν εγγενείς στις ενέργειες συντονισμού, ιδίως δε στην υποβολή τεχνικών και χρηματοοικονομικών εκθέσεων, να μεταβιβαστούν στην Hitesys. Η Επιτροπή, εξάλλου, με έγγραφο της 19ης Αυγούστου 1994 (βλ. το παράρτημα 4 του δικογράφου της αγωγής), αποδέχθηκε αυτήν την από απόψεως υποκειμένου μεταβολή της συμβάσεως.

10. Η Hitesys δεν εκτέλεσε πάντως εμπροθέσμως τις αναληφθείσες υποχρεώσεις. Πράγματι, με τηλεομοιοτυπία που της απηύθυνε στις 21 Φεβρουαρίου 1995 (βλ. το παράρτημα 5 του δικογράφου της αγωγής), η Επιτροπή διαμαρτυρήθηκε για το ότι η πρώτη έκθεση επί του σταδίου της προόδου των εργασιών ήταν ανεπαρκέστατη και ζήτησε κατά συνέπεια από την Hitesys να διακόψει κάθε δραστηριότητα και να επικοινωνήσει μαζί της προκειμένου να διαπραγματευθούν τη μεταβίβαση των καθηκόντων συντονισμού του σχεδίου και της ευθύνης της διαχειρίσεως των κεφαλαίων σε μία άλλη εταιρία του συμβαλλομένου ομίλου. Πάντοτε κατά την ίδια τηλεομοιοτυπία, η Επιτροπή εξέθεσε επίσης ότι, σε περίπτωση ελλείψεως απαντήσεως πριν από τις 15 Μαρτίου του ίδιου έτους, θα ζητούσε την επιστροφή της προκαταβολής και θα ερχόταν απ' ευθείας σε συμφωνία με άλλη εταιρία του ομίλου για τη μεταβίβαση σ' αυτήν του έργου του συντονιστή.

11. Μεταγενεστέρως, με έγγραφο της 27ης Ιουλίου 1995 (βλ. το παράρτημα 6 του δικογράφου της αγωγής), η Επιτροπή κάλεσε την Hitesys να αποστείλει τα έγγραφα που αφορούν την πρόοδο των εργασιών που προβλέπονται από τη σύμβαση, δηλαδή τη δεύτερη τεχνική έκθεση, που αφορά την πρόοδο των εργασιών κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ Ιουνίου και Δεκεμβρίου 1994, την τελική τεχνική έκθεση και την χρηματοοικονομική έκθεση για το χρονικό διάστημα από την 1η Ιανουαρίου 1994 έως τις 30 Ιουνίου 1995. Με το ίδιο έγγραφο, η Επιτροπή επιφυλάχθηκε της δυνατότητας να ζητήσει την επιστροφή της ήδη καταβληθείσας προκαταβολής μετά την εξέταση των εν λόγω εγγράφων.

12. Στη συνέχεια, με έγγραφο της 3ης Σεπτεμβρίου 1996 (βλ. το παράρτημα 7 του δικογράφου της αγωγής), η Επιτροπή δήλωσε ότι η μη αποστολή των ζητηθέντων εγγράφων καθώς και η έλλειψη απαντήσεως στις διάφορες οχλήσεις αποδείκνυαν ότι η Hitesys δεν είχε εκτελέσει καμία από τις εργασίες που προβλέπονται από τη σύμβαση και, κατά συνέπεια, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο δ', των γενικών όρων, δήλωσε ότι θεωρεί τη σύμβαση λυθείσα και ζητεί επομένως την επιστροφή του ποσού 132 500 ECU που είχαν καταβληθεί στην Hitesys ως προκαταβολή. Το ποσό αυτό, όπως προκύπτει από την εντολή επιστροφής 96005952 που εξέδωσε η Επιτροπή και επισυνάπτεται στο δικόγραφο της αγωγής (βλ. το παράρτημα 8), αντιστοιχούσε στη διαφορά μεταξύ της επιδοτήσεως των 200 000 ECU που κατέβαλε η Επιτροπή στον συντονιστή και των ποσών των 55 000 ECU και

12 500 ECU που ο συντονιστής κατέβαλε στις δύο άλλες εταιρίες που αποτελούν τον όμιλο των συμβαλλομένων.

13. Ενόψει της σιωπής της Hitesys, η Επιτροπή, στις 17 Ιουλίου 1997, της διαβίβασε όχληση πληρωμής (βλ. το παράρτημα 9 του δικογράφου της αγωγής). Η εταιρία, με έγγραφο της 25ης Σεπτεμβρίου 1997 (βλ. το παράρτημα 10 του δικογράφου της αγωγής), πληροφόρησε τότε την Επιτροπή ότι αναγκάστηκε να αντιμετωπίσει σοβαρά προβλήματα τεχνικοοικονομικού χαρακτήρα που κληρονόμησε από την Irvin και ότι αυτό την εμπόδισε να προχωρήσεις τις έρευνες που αποτελούν το αντικείμενο της συμβάσεως, εξ ού «η αδυναμία επιτεύξεως ικανοποιητικών τεχνικών αποτελεσμάτων». Στο ίδιο έγγραφο, η Hitesys ανακοίνωσε επιπλέον ότι μια έκθεση τεχνικοοικονομικού χαρακτήρα για τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν από την Irvin, «προκειμένου να επαληθευθούν ενδεχόμενες δυνατότητες συνεχίσεως της έρευνας», ήταν υπό κατάρτιση από τους τεχνικούς της και ότι η έκθεση αυτή θα διαβιβαζόταν στην Επιτροπή πριν από τις 31 Οκτωβρίου 1997. Υπό τις συνθήκες αυτές, ζήτησε την αναστολή κάθε μέτρου κατ' αυτής για την επιστροφή της προκαταβολής.

Στις 17 Δεκεμβρίου 1997, η Hitesys απέστειλε στην Επιτροπή «έκθεση επί των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η εταιρία για την εκτέλεση του σχεδίου» και εξέφρασε την ελπίδα ότι τα στοιχεία αυτά θα μπορούσαν «να αποδείξουν τη βαθύτερη εντιμότητα» με την οποία είχε αντιμετωπίσει το πρόγραμμα αυτό παρά τις οικονομικές και χρηματικές της δυσχέρειες.

14. Εν τω μεταξύ, όπως εκθέτει η Επιτροπή στο δικόγραφο της αγωγής της, οι άλλες συμβαλλόμενες εταιρίες προσπάθησαν να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις που υπείχαν υποβάλλοντας την τελική έκθεση την οποία αποδέχθηκε η Επιτροπή τον Φεβρουάριο του 1997.

15. Με έγγραφο της 6ης Φεβρουαρίου 1998 (βλ. το παράρτημα 12 του δικογράφου της αγωγής), η Επιτροπή επιβεβαίωσε στην Hitesys το αίτημά της επιστροφής, ισχυριζόμενη ότι η σύμβαση λύθηκε στις 30 Ιουνίου 1995 και ότι η εταιρία δεν τήρησε τις συμβατικές της υποχρεώσεις κατά το μέτρο που δεν υπέβαλε τις απαιτούμενες εκθέσεις εντός των προβλεπομένων από τη σύμβαση προθεσμιών, επιπλέον δε ότι δεν απάντησε στα έγγραφα και τις τηλεομοιοτυπίες οχλήσεως. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δήλωσε ότι δεν μπορούσε να λάβει υπόψη, προς ενδεχόμενη μείωση του αξιούμενου ποσού, κανένα από τα έξοδα που δήλωσε η Hitesys με το παράρτημα του ήδη προαναφερθέντος εγγράφου της της 17ης Δεκεμβρίου 1997.

16. Με έγγραφο της 20ής Απριλίου 1998 (βλ. το παράρτημα 13 του δικογράφου της αγωγής), η Hitesys έστειλε στην Επιτροπή την τεχνική της έκθεση, το κείμενο της οποίας πάντως δεν προσκομίστηκε.

17. Με έγγραφο της 14ης Ιουλίου 1998 (βλ. το παράρτημα 14 του δικογράφου της αγωγής), η Επιτροπή επιβεβαίωσε το αίτημά της επιστροφής, ισχυριζόμενη εκ νέου ότι η Hitesys δεν τήρησε τις συμβατικώς προβλεφθείσες προθεσμίες για την υποβολή των εκθέσεων επί της δικής της ερευνητικής δραστηριότητας και ότι τα έγγραφα που της έστειλε η Hitesys στις 20 Απριλίου 1998 δεν

καθιστούσαν δυνατό στις υπηρεσίες της «να τροποποιήσουν την αρχική τους απόφαση περί αιτήσεως επιστροφής».

Η διαδικασία

18. Το δικόγραφο αγωγής της Επιτροπής πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 23 Σεπτεμβρίου 1999. Κοινοποιήθηκε στις 6 Οκτωβρίου 1999 στην Hitesys η οποία εντούτοις δεν κατέθεσε κανένα υπόμνημα προς άμυνά της. Κατόπιν αυτού, με έγγραφο της 10ης Ιανουαρίου 2000, η Επιτροπή ζήτησε από το Δικαστήριο να της επιδικάσει τα αιτήματά της που διατυπώνονται στο δικόγραφο της αγωγής, κατ' εφαρμογή του άρθρου 94, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Επί του παραδεκτού

19. Η αγωγή είναι παραδεκτή. Κοινοποιήθηκε πράγματι κανονικά με το ταχυδρομείο στις 6 Οκτωβρίου 1999 στην Hitesys, σύμφωνα με το άρθρο 94, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου. Επιπλέον, η ενάγουσα ζήτησε, με έγγραφο της 10ης Ιανουαρίου 2000, να της επιδικαστούν τα αιτήματά της. Κατά συνέπεια, η ερημοδικία της Hitesys πρέπει να θεωρηθεί αποδοτέα σε επιλογή της εταιρίας αυτής, και όχι σε πλημμέλεια κατά τη διοργάνωση της κατ' αντιδικία συζητήσεως, και ότι, κατά συνέπεια, η παρούσα διαδικασία εξελίσσεται υπό τον τύπο διαδικασίας για την έκδοση ερήμην αποφάσεως, όπως ορίζει το προπαρατεθέν άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας.

Επί της ουσίας

20. Εφόσον, όπως είπα, η εναγομένη εταιρία δεν παρέστη εν προκειμένω, η διαδικασία, δεδομένου ότι συγκεντρώνει τις απαραίτητες προϋποθέσεις, εξελίσσεται σύμφωνα με τους ειδικούς τύπους και τους ειδικούς κανόνες αποδείξεως που προσιδιάζουν εν προκειμένω. Πρέπει συναφώς να υπομνηστεί ότι, κατά το άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, αν ο καθού δεν παρίσταται, ο προσφεύγων μπορεί να ζητήσει από το Δικαστήριο να του επιδικάσει τα αιτήματά του και δικαιούται αποφάσεως σύμφωνα με το δικόγραφο της αγωγής του αν τα αιτήματά του «φαίνονται βάσιμα». Επομένως, από τη διατύπωση αυτής της διατάξεως προκύπτει ότι η εκτίμηση του προσφόρου των αποδείξεων ως προς το βάσιμο του αιτήματος, στην οποία καλείται να προβεί ο δικαστής σ' αυτό το είδος διαδικασίας προκειμένου να καταστεί δυνατό να δεχτεί τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, είναι, κατ' αρχήν, λιγότερο αυστηρή από αυτήν που απαιτείται στη συνήθη διαδικασία, στην οποία τα δύο μέρη είναι παρόντα και ασκούν τα δικαιώματά τους της άμυνας, αυτό δε διότι είναι εύλογο να θεωρηθεί ότι, κατά τη διενέργεια αυτής της εκτιμήσεως, ο δικαστής μπορεί να περιοριστεί στο να λάβει υπόψη αυτά που προκύπτουν από τα έγγραφα, χωρίς να ζητήσει, κατά γενικό κανόνα, την προσκόμιση κάθε εγγράφου που μπορεί να θεωρηθεί χρήσιμο για τους σκοπούς της αποφάσεως. Ο κατ' ουσίαν συνοπτικός χαρακτήρας αυτών των εκτιμήσεων έχει ως αιτιολογία και ως αντίβαρο την ευχέρεια που παρέχεται στον μη παριστάμενο καθού που ηττάται να ασκήσει ανακοπή κατά της ερήμην εκδοθείσας αποφάσεως, δεδομένου ότι η (καθυστερημένη) κατ' αντιδικία συζήτηση που πραγματοποι-

είται κατ' αυτό το στάδιο επιτρέπει στον εν λόγω ηττηθέντα διάδικο να ασκήσει πλήρως τα δικαιώματά του άμυνας, προσκομίζοντας μάλιστα, ενδεχομένως, τα έγγραφα που θεωρεί ουσιώδη για τους σκοπούς της αποφάσεως.

Με αυτά τα δεδομένα, πρέπει να επαληθευθεί αν, εν προκειμένω, ενόψει των εγγράφων που προσκόμισε η ενάγουσα, το αίτημα επιστροφής της προκαταβολής «φαίνεται» βάσιμο. Θεωρώ ότι πρέπει να δοθεί καταφατική απάντηση σ' αυτό το ερώτημα, αυτό δε για τους ακόλουθους λόγους.

21. Με την αγωγή της, η Επιτροπή προβάλλει ότι η Hitesys δεν εκτέλεσε τις έναντι αυτής υποχρεώσεις της που απορρέουν από τη σύμβαση έρευνας και εκθέτει ότι έλαβε υπό τις συνθήκες αυτές την πρωτοβουλία να καταγγείλει τη σύμβαση και να ζητήσει την επιστροφή της προκαταβολής.

Πρέπει να υπομνηστεί ότι οι γενικοί όροι αναγνωρίζουν ρητώς στην Επιτροπή την ευχέρεια να λύσει μονομερώς τη σύμβαση στην περίπτωση κατά την οποία θεωρεί ότι η συνέχιση του σχεδίου είναι ανώφελη, καθώς και στην περίπτωση κατά την οποία ένας ή περισσότεροι συμβαλλόμενοι δεν εκτελούν τις υποχρεώσεις που υπέχουν. Το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχεία α', και δ', των γενικών όρων δείχνει προς αυτή την κατεύθυνση, προβλέποντας, όπως ήδη είδαμε, ότι, στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή, αφού οχλήσει τον ή τους συμβαλλομένους να εκτελέσουν τη σύμβαση, μπορεί να θεωρήσει τη σύμβαση ληφθείσα, εφόσον όμως η μη εκτέλεση εξακολουθεί να υφίσταται επί έναν ακόμη μήνα μετά την όχληση. Μια εν μέρει διαφορετική διάταξη προβλέπεται στους γενικούς όρους για τη λήξη της συμβάσεως κατόπιν πρωτοβουλίας των αντισυμβαλλομένων: τα πρόσωπα αυτά μπορούν να λύσουν μονομερώς τη σύμβαση κατόπιν προειδοποιήσεως δύο μηνών προς την Επιτροπή, αν θεωρούν ανώφελη τη συνέχιση της ερευνητικής δραστηριότητας για τεχνικούς ή οικονομικούς λόγους. Η σύμβαση εξασφαλίζει την ίδια δυνατότητα και στην Επιτροπή.

Οι συνέπειες της λύσεως της συμβάσεως ως προς την ενδεχόμενη πληρωμή των ερευνητικών εργασιών που πραγματοποιήθηκαν πριν από τη λύση είναι πολύ διαφορετικές ανάλογα με το αν αυτή συνδέεται με τις περιπτώσεις που αναφέρονται στα άρθρα 8, παράγραφος 1, και 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', των γενικών όρων ή με αυτήν που προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο δ', αυτών των όρων. Στην πρώτη περίπτωση, πράγματι, οι συμβαλλόμενοι δικαιούνται αποδόσεως των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν αν η Επιτροπή κρίνει ότι οι λόγοι τους είναι βάσιμοι και «αποδέχεται» τα έξοδα που ανέφεραν. Αντιθέτως, στη δεύτερη περίπτωση, δηλαδή στην περίπτωση κατά την οποία πρόκειται για λύση λόγω μη εκτελέσεως από έναν ή περισσότερους αντισυμβαλλομένους, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει την επιστροφή των ήδη πραγματοποιηθεισών πληρωμών κατά το μέτρο που κρίνει «fair» και «reasonable». Επομένως, πρέπει όλως εξ αρχής να επαληθευθεί αν, εν προκειμένω, συντρέχει η μία ή η άλλη περίπτωση.

22. Για να διευκρινιστεί αυτή η πτυχή, είναι αναγκαίο να αναφερθούμε στην αλληλογραφία που διεξήχθη μεταξύ της Hitesys και

της Επιτροπής. Υπενθυμίζω ότι η ερευνητική δραστηριότητα έπρεπε να ολοκληρωθει από την Irvin-Hitesys πριν από τις 30 Ιουνίου 1995 και ότι ο «συντονιστής» (δηλαδή η Irvin-Hitesys) είχε την υποχρέωση να διαβιβάζει στην Επιτροπή εξαμηνιαίες εκθέσεις για το στάδιο της προόδου των εργασιών και για τα επιτευχθέντα αποτελέσματα, λαμβανομένης υπόψη της δραστηριότητας που άσκησαν όλες οι εταιρίες του ομίλου, και περιοδικές εκθέσεις για τις πραγματοποιηθείσες δαπάνες που αντιστοιχούν στο στάδιο της προόδου των εργασιών, την χρηματοοικονομική έκθεση και την τεχνική έκθεση.

Από τη διεξαχθείσα μεταξύ της Επιτροπής και της Irvin-Hitesys αλληλογραφία προκύπτει ότι η εταιρία αυτή δεν εκπλήρωσε τις ανωτέρω υποχρεώσεις. Αυτό προκύπτει ειδικότερα: α) από την τηλεομοιοτυπία της 21ης Φεβρουαρίου 1995, με την οποία η Επιτροπή διαμαρτυρήθηκε για την μη ικανοποιητική εξέλιξη των εργασιών και έδωσε εντολή στην Irvin-Hitesys να σταματήσει όλες τις εργασίες· β) από το έγγραφο της 3ης Σεπτεμβρίου 1996, στο οποίο η Επιτροπή εξέθεσε ότι θεωρούσε τη σύμβαση λυθείσα και ζήτησε την επιστροφή της προκαταβολής· γ) από το έγγραφο της 17ης Ιουλίου 1997, στο οποίο η Irvin-Hitesys αναγνώρισε ότι δεν κατόρθωσε να προωθήσει τις έρευνες που αναφέρονται στη σύμβαση και ότι βρισκόταν σε αδυναμία να φθάσει σε ικανοποιητικά τεχνικά αποτελέσματα· δ) από το έγγραφο της 6ης Φεβρουαρίου 1998, με το οποίο η Επιτροπή υπενθύμισε ότι η σύμβαση έληξε στις 30 Ιουνίου 1995 και προσήψε στην εταιρία ότι δεν τήρησε τις υποχρεώσεις της μη υποβάλλοντας τις απαιτούμενες από τη σύμβαση εκθέσεις εντός των προθεσμιών που προβλέπονταν στη σύμβαση και ότι δεν απάντησε στις επανειλημμένες οχλήσεις της Επιτροπής.

23. Δεν νομίζω ότι μπορεί σοβαρώς να αμφισβητηθεί το γεγονός ότι η όλη συμπεριφορά της Irvin-Hitesys, όπως προκύπτει από την προμνησθείσα αλληλογραφία, αναλύεται ως μη εκτέλεση όλων σχεδόν των υποχρεώσεων που υπείχε από τη σύμβαση. Όσον αφορά, ειδικότερα, τη διαβίβαση τεχνικών και λοιπών εκθέσεων, προκύπτει ότι η Irvin-Hitesys απέστειλε την πρώτη έκθεση με καθυστέρηση έξι μηνών σε σχέση με την προβλεπόμενη συμβατικώς προθεσμία (αυτό προκύπτει από την τηλεομοιοτυπία της Επιτροπής της 21ης Φεβρουαρίου 1995) και ότι στις 27 Ιουλίου 1995, δηλαδή όταν είχε ήδη λήξει η τελική προθεσμία για την εκτέλεση του σχεδίου, δεν είχε ακόμη διαβιβάσει τις τεχνικές εκθέσεις για το χρονικό διάστημα μεταξύ Ιουνίου και Δεκεμβρίου 1994 και την οριστική τεχνική έκθεση καθώς και τις χρηματοοικονομικές εκθέσεις για το χρονικό διάστημα από την 1η Ιανουαρίου 1994 έως τις 30 Ιουνίου 1995. Πρέπει να προστεθεί ότι η Hitesys παραδέχεται η ίδια στο έγγραφο της 17ης Ιουνίου 1997 προς την Επιτροπή ότι δεν μπόρεσε να πραγματοποιήσει τις έρευνες που αφορά η σύμβαση και ότι βρισκόταν σε αδυναμία να φθάσει σε ικανοποιητικά αποτελέσματα. Μόλις τον Δεκέμβριο του 1997, κατόπιν νέων οχλήσεων εκ μέρους της Επιτροπής, η Hitesys διαβίβασε μια έκθεση για τις δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε η εταιρία για την εκτέλεση του προγράμματος έρευνας και, μεταγενέστερα, με έγγραφο της 20ής Απριλίου 1998, την τελική τεχνική έκθεση.

24. Πρέπει να προστεθεί ότι, όπως παρατηρεί η Επιτροπή, μια επιπλέον παράβαση των συμβατικών υποχρεώσεων συνίσταται στο γεγονός ότι η Hitesys, ενώ είχε πλήρη συνείδηση των καθυστερήσεων που σωρεύονταν εξ αιτίας της, δεν προέβλεψε εγκαίρως να ζητήσει παράταση των συμβατικών προθε-

σμών, όπως το επέτρεπε το άρθρο 1, παράγραφος 7, των γενικών όρων.

25. Δεδομένου ότι αυτά είναι τα πραγματικά στοιχεία που προκύπτουν από τα έγγραφα, νομίζω ότι μπορεί ευλόγως να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή διαπίστωσε την έλλειψη εκτελέσεως εκ μέρους της Hitesys με όλες τις συνέπειες που αυτό συνεπάγεται σύμφωνα με τους γενικούς όρους της συμβάσεως. Είναι αληθές ότι, στην τηλεομοιοτυπία της 21ης Φεβρουαρίου 1995, η Επιτροπή δεν επικαλέστηκε το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο δ', των γενικών όρων που αφορά τη λύση λόγω μη εκτελέσεως κατόπιν πρωτοβουλίας του εντολέα, αλλά είναι εξ ίσου αληθές ότι, στην ίδια τηλεομοιοτυπία, δεν μνημονεύει ούτε το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', των γενικών όρων που επιτρέπει τη λύση της συμβάσεως για τεχνικούς λόγους και για την επέλευση αδυναμίας αξιοποιήσεως των αποτελεσμάτων της έρευνας, αλλά περιορίζεται απλώς να οχλήσει την Irvin-Hitesys να παύσει κάθε δραστηριότητα σχετική με την πραγματοποίηση του ερευνητικού σχεδίου. Πρέπει στη συνέχεια να ληφθεί υπόψη, υπό το ίδιο πρίσμα, ότι, στο έγγραφο της 27ης Ιουλίου 1995, η Επιτροπή πληροφόρησε σαφώς την Hitesys για το ότι θεωρούσε τη σύμβαση λυθείσα στις 30 Ιουνίου 1995 και ζήτησε την επιστροφή της προκαταβολής. Δεν νομίζω ότι μπορεί να συναχθεί διαφορετικό συμπέρασμα, ήτοι να θεωρηθεί ότι εν προκειμένω δεν πρόκειται για περίπτωση λύσεως λόγω μη εκτελέσεως, αλλά για έναν από τους διάφορους λόγους που προβλέπονται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, των γενικών όρων, που προαναφέρθηκαν, λόγω του ότι, στο έγγραφο αυτό, η Επιτροπή κάλεσε επίσης την Hitesys να υποβάλει τις τεχνικές και χρηματοοικονομικές εκθέσεις: πρόκειται πράγματι για έγγραφα τα οποία η Επιτροπή μπορούσε να λάβει υπόψη για τον καθορισμό του ύψους του ποσού του οποίου ζητούσε την επιστροφή. Υπενθυμίζω συναφώς ότι, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 4, των γενικών όρων, η Επιτροπή, όταν εκτιμά αν ενδείκνυται να ζητήσει την πλήρη επιστροφή ή μόνον ένα μέρος της προκαταβολής, οφείλει να λάβει υπόψη «the nature and results of the work undertaken and its use» σε συνάρτηση με τα κοινοτικά προγράμματα.

26. Οι πολυάριθμες παραλείψεις που μαρτυρεί η συμπεριφορά της Irvin-Hitesys μπορούν προδήλως να δικαιολογήσουν τη λύση της συμβάσεως. Στην αγωγή της, η Επιτροπή επικαλείται συναφώς τον φερόμενο ως καθοριστικό χαρακτήρα των προθεσμιών που καθορίζονται στη σύμβαση για την υποβολή των διαφόρων εκθέσεων. Από αυτό προκύπτει ότι η απλώς μη τήρηση αυτών των προθεσμιών συνεπάγεται μη εκτέλεση κατά τη σύμβαση και δικαιολογεί τη μονομερή λύση της συμβάσεως σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο δ', των γενικών όρων. Δεν μπορώ να συμμεριστώ αυτή την άποψη. Κατά το ιταλικό δίκαιο, η προθεσμία εκτελέσεως θεωρείται ουσιώδης, όταν η αδυναμία παρατάσεώς της προκύπτει ρητώς από τη θέληση των συμβαλλομένων ή όταν συνάγεται σιωπηρώς ανάλογα με τη φύση και το αντικείμενο της συμβάσεως [2]. Εν προκειμένω, στη σύμβαση δεν υφίσταται καμία τέτοια σχετική ένδειξη και, εξάλλου, δεν υπάρχουν στοιχεία που να επιτρέπουν να γίνει δεκτό ότι ο ουσιώδης χαρακτήρας των προαναφερθεισών προθεσμιών συνάγεται σιωπηρώς λόγω του είδους της προβλεπομένης δραστηριότητας. Συναφώς, η Επιτροπή, για να στηρίξει την εκ μέρους της ερμηνεία της συμβάσεως, υπενθυμίζει το γεγονός ότι η παράλειψη τηρήσεως του χρονοδιαγράμματος «μπορεί να συμβάλλει στην αλλοίωση... των εκ πλαγίου αποτελεσμάτων των δραστηριοτήτων έρευνας και τεχνολο-

2 — Βλ. Cass. civ. της 2ας Δεκεμβρίου 1997, n° 8233.

γικής αναπτύξεως... οι οποίες, κατά την τεχνική έκθεση, είναι συναφείς και συμπληρωματικές του σχεδίου που αναφέρεται στο παράρτημα Ι» της συμβάσεως. Η εν λόγω αναφορά νομίζω εντούτοις ότι είναι υπερβολικά γενική για να μπορεί να συναχθεί από αυτήν η «ουσιώδης» φύση της προθεσμίας, φύση που πρέπει εν πάση περιπτώσει να συνδέεται με σαφή βούληση των συμβαλλομένων υπ' αυτή την έννοια.

27. Εν προκειμένω, πάντως, το κατά νόμο έρεισμα της λύσεως λόγω μη εκτελέσεως ανευρίσκεται στους γενικούς όρους οι οποίοι, στο άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο δ', περιέχουν, όπως γνωρίζομε ήδη, μια ρητή διαλυτική ρήτρα, το περιεχόμενο της οποίας αντιστοιχεί στις διατάξεις του άρθρου 1456 του ιταλικού αστικού κώδικα. Κατά τη διάταξη αυτή, πράγματι, όταν μια σύμβαση περιέχει διαλυτική ρήτρα, η σύμβαση λύεται αυτοδικαίως, εφόσον ο συμβαλλόμενος που έχει τηρήσει τους όρους πληροφορεί τον υπερκείμενο συμβαλλόμενο ότι προτίθεται να επικαλεστεί αυτή τη ρήτρα. Κατά το επόμενο άρθρο 1458 του ίδιου κώδικα, η λύση αυτή ενεργεί αναδρομικώς μεταξύ των μερών, πράγμα που συνεπάγεται ότι εκλείπει η αιτία των ποσών που έχουν ήδη παρασχεθεί και γεννάται η υποχρέωση των μερών για την επιστροφή της ληφθείσας παροχής [3]. Επομένως, στην παρούσα υπόθεση, εφόσον η Επιτροπή έκανε χρήση (με το έγγραφό της της 27ης Ιουλίου 1995, που επιβεβαιώθηκε με το επακόλουθο έγγραφο της 3ης Σεπτεμβρίου 1996) της ευχέρειας που της παρέχεται με την προπαρατεθείσα ρήτρα, έληξε ο συμβατικός δεσμός με την Hitesys και, ταυτοχρόνως, γεννήθηκε η υποχρέωση της Hitesys να αποδώσει το ληφθέν ως προκαταβολή ποσό. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η μεταγενέστερη διαβίβαση από την Hitesys των τεχνικών και χρηματοοικονομικών εκθέσεων δεν μπορούσε να ολοκληρώσει την εκτέλεση, εφόσον, άπαξ επήλθε η λύση, είναι σαν ουδέποτε να υπήρξε η σύμβαση.

28. Απομένει να επαληθευθεί αν οι όπως διαπιστώθηκαν ανωτέρω παραλείψεις μπορούν να θεωρηθούν δικαιολογημένες για τεχνικούς ή οικονομικούς λόγους. Το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο δ', των γενικών όρων αποκλείει πράγματι σε τέτοιες περιπτώσεις την ευχέρεια της Επιτροπής να επιφέρει μονομερώς τη λήξη της συμβάσεως. Δεν νομίζω ότι στην πραγματικότητα συντρέχουν εν προκειμένω τέτοιου είδους λόγοι. Η μόνη διευκρίνιση που παρέσχε η Hitesys για να δικαιολογήσει την αδράνειά της συνίσταται στην οικονομική κρίση του ομίλου με τον οποίο συνδεόταν η εταιρία Irvin, πλην όμως είναι βεβαίως πρόδηλο ότι ένας λόγος αυτής της φύσεως δεν μπορεί να προταθεί, διότι αναφέρεται εν ευρεία εννοία σε συμπεριφορές της οικείας εταιρίας και δεν μπορεί επομένως να έχει ως απόληξη την πρόκληση ζημίας στον αναθέτοντα οργανισμό και στα άλλα πρόσωπα που εμπλέκονται στην εκτέλεση του σχεδίου έρευνας.

29. Πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη, πάντοτε υπό το ίδιο πρίσμα, όπως παρατηρεί η Επιτροπή, ότι οι δικαιολογίες που προβάλλει η Hitesys στα περιεχόμενα στην αλληλογραφία έγγραφα της 25ης Σεπτεμβρίου 1997 και της 20ής Απριλίου 1998 (σοβαρή χρηματοοικονομική κρίση κατόπιν της εκκαθαρίσεως του EFIM), όχι μόνο στερούνται, για τούς ήδη τεθέντες λόγους, οποιασδήποτε λυσιτέλειας, αλλά αποκαλύπτουν και μια συμπληρωματική πτυχή της αδυναμίας εκπλη-

3 — Βλ. Cass. civ. της 12ης Μαρτίου 1997, n° 2209.

ρώσεως υποχρεώσεων, αυτό δε στο μέτρο κατά το οποίο η Hitesys, μολονότι είχε την υποχρέωση, σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 4, των γενικών όρων, να πληροφορήσει εγκαίρως την Επιτροπή για κάθε γεγονός ή περίσταση που μπορούσαν να διακυβεύσουν την εκτέλεση της συμβάσεως, έκανε σχετικούς υπαινιγμούς στο πλαίσιο της αλληλογραφίας της μόλις από τον Σεπτέμβριο του 1997.

Εν προκειμένω, η Επιτροπή ζητεί την απόδοση του συνόλου της προκαταβολής. Προβάλλει συναφώς με την αγωγή της ότι τα προσκομισθέντα έγγραφα δεν επέτρεψαν «να προσδιοριστούν με βεβαιότητα οι πραγματοποιηθείσες δραστηριότητες, οι χρόνοι εκτελέσεως και ο λειτουργικός τους σύνδεσμος με το κοινοτικό σχέδιο», στοιχεία στα οποία αναφέρεται η παρούσα διαφορά. Ανάλογη παρατήρηση διατυπώθηκε από την Επιτροπή στο έγγραφό της προς την Hitesys της 14ης Ιουλίου 1998 (βλ. το παράρτημα 14 του δικογράφου της αγωγής).

30. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν νομίζω ότι μπορεί να υπάρχει αμφιβολία, αφενός, ότι η Hitesys δεν εκτέλεσε τις υποχρεώσεις της και, αφετέρου, ότι αυτό δικαιολογεί τη μονομερή λύση της συμβάσεως από την Επιτροπή. Βάσει των γενικών όρων, η Επιτροπή δικαιούται στην περίπτωση αυτή επιστροφής της προκαταβολής, επιστροφής που συνιστά το αντικείμενο της παρούσας διαφοράς.

Θεωρώ εύλογη την αρνητική αυτή στάση της Επιτροπής η οποία συνιστά την απάντηση στις πολυάριθμες παραλείψεις της Hitesys που εκτέθηκαν και εξετάστηκαν ανωτέρω. Η επί πολλά έτη καθυστέρηση της διαβιβάσεως των στοιχείων και, εν πάση περιπτώσει, το απρόσφορο αυτών δικαιολογούν πλήρως τον τρόπο συμπεριφοράς που επέλεξε η διοίκηση. Εξάλλου, η ίδια η Hitesys αναγνωρίζει το απρόσφορο αυτό, ιδίως στο έγγραφό της της 25ης Σεπτεμβρίου 1997, στο οποίο παραδέχεται ότι, κατόπιν της εκκαθαρίσεως του EFIM, η Irvin αναγκάστηκε να διαπιστώσει την «αδυναμία επιτεύξεως ικανοποιητικών τεχνικών αποτελεσμάτων».

Είδαμε ήδη ότι, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, των γενικών όρων, η Επιτροπή οφείλει να διαμορφώσει το αίτημά της ζητώντας ενδεχομένως κατώτερο ποσό από αυτό που ήδη καταβλήθηκε ως προκαταβολή και να προβεί στην εν λόγω εκτίμηση λαμβάνοντας υπόψη τη φύση και τα αποτελέσματα της πραγματοποιηθείσας εργασίας, τη δυνατότητα αξιοποιήσεώς τους και το συμβατό τους σε σχέση με τα προγράμματα της Επιτροπής.

31. Ενόψει όλων των μέχρι τούδε σκέψεων, προτείνω στο Δικαστήριο να δεχθεί πλήρως το αίτημα επιστροφής της Επιτροπής. Το ποσό που οφείλει να καταβάλει η Hitesys στην Επιτροπή ως επιστροφή της ήδη ληφθείσας προκαταβολής πρέπει να περιλαμβάνει τους τόκους που κατέστησαν απαιτητοί επί του καταβληθέντος ως προκαταβολή ποσού, από τις 8 Ιανουαρίου 1994 (τεκμαιρόμενη ημερομηνία λήψεως της προκαταβο-

λής από την Hitesys) έως και τις 8 Σεπτεμβρίου 1999, καθοριζομένους σύμφωνα με τα κριτήρια που θέτει το άρθρο 8, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, των γενικών όρων, καθώς και τους τόκους που κατέστησαν απαιτητοί μέχρι της πραγματικής εξοφλήσεως.

32. Τέλος, δεδομένου ότι προτείνω στο Δικαστήριο να δεχθεί την αγωγή της Επιτροπής, η Hitesys πρέπει επίσης να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, δυνάμει του άρθρου 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, σύμφωνα με το αίτημα που διατύπωσε σχετικώς η διοίκηση.

Πρόταση

33. Επομένως, προτείνω στο Δικαστήριο να εκδώσει απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

«1) Υποχρεώνει την Hitesys SpA να καταβάλει στην Επιτροπή το ποσό των 132 500 ευρώ ως κεφάλαιο, πλέον 61 032,8 ευρώ ως τόκους που κατέστησαν απαιτητοί με επιτόκιο 8,25 %, για το χρονικό διάστημα που περιλαμβάνεται μεταξύ της 8ης Ιανουαρίου 1994 και της 8ης Σεπτεμβρίου 1999, ήτοι συνολικό ποσό 194 443,7 ευρώ, καθώς και το ποσό των 30,364 ευρώ για τόκους που θα καθίστανται απαιτητοί για κάθε νέα ημέρα καθυστερήσεως μέχρι της πραγματικής εξοφλήσεως, στο πλαίσιο της χρηματοδοτήσεως που αφορά τη σύμβαση JOU2-CT93-0417.

2) Καταδικάζει επίσης τη Hitesys SpA στα δικαστικά έξοδα.»